

תציג את עצמך בבקשה

שמי פנטהון ליקה, בן 29 ועליתי בגיל 10 מאתיופיה לישראל.

מה משמעות השם שלך?

בד"כ מאחורי כל שם באמהרית מסתתר סיפור זה לא כמו בעברית. אז ככה, משמעות השם של אח שלי הגדול הוא תודה, גטנט באמהרית (וזה כי האח שמעליו נפטר אז אמא החליטה לקרוא לו כך כאות הודיה על זה שזכתה לבן) ולי קוראים פנטהון וזה מעין במקום יורש של האח שנפטר.

תוכל לספר לי קצת על החיים שלך באתיופיה לפני שהגעת לישראל?

אנחנו באנו מחיים כפריים וחקלאות באתיופיה. היינו בסוג של קהילה קטנה באזור גודג'אם ליד הנילוס. חיינו חיי חקלאות ולא היו בתי ספר בקהילה. היינו שנה ומשהו במחנות ההמתנה לעלות לארץ. ראינו שזה לוקח זמן אז חזרנו לכפר לעוד שנה, התחלנו שוב את חיי החקלאות ואז אמרו לנו לבוא ועלינו בשנת 2002.

למה בחרת לעזוב את אתיופיה?

בחרנו לעזוב את אתיופיה כי היה לנו חלום להגיע לירושלים. היה לנו טוב באתיופיה אבל היה לנו חלום איך אומרים, עין אחת הייתה שם ועין אחת הייתה פה בארץ. זה החינוך שקיבלנו החל מסבתא וסבא רבה שלי הם אמרו לנו שיום אחד נצטרך להגיע לירושלים. זה החלום וזו המולדת. היה לנו חזון ציוני להגיע לירושלים.

למה בחרת את ישראל? מה היו הציפיות שלך מישראל?

לא היו לי כל כך הרבה ציפיות. היה לי רק ציפיה אחת וזה להגיע לירושלים ושהכל יהיה טוב כי זה החינוך שגדלתי עליו. בירושלים אין חסרונות מבחינתנו.

ספר לי על דרך לארץ? האם היו קשיים בדרך?

העלייה שלנו כבר הייתה עלייה מסודרת במטוסים, העליות הקודמות היו יותר ברגל לכיוון סודן והיו קשות.

באלו קשיים נתקלת בארץ?

הגענו למרכז קליטה בצפת והכל היה חדש. אנחנו אפילו לא ידענו מה זה מעליות וכו'. פתאום צריך ללכת ללמוד לא היה מצב כזה לפני כי איפה שגרנו בכפר באתיופיה לא היה בית ספר ולא ידעתי קרוא וכתוב בכלל. לקח לי בערך שנה ללמוד לקרוא ולכתוב כי הייתי בכיתת אולפן ואז עברתי לכיתה רגילה. כשהעבירו אותי לכיתה רגילה היו לי קשיים כי ידעתי חצאי משפטים, לא תמיד הבנתי מה רוצים ממני ואני זוכר קיבלתי 45 באיזה מבחן והלכתי מבסוט הביתה והראיתי לאמא שלי כי לא ידעתי מה זה אומר בכלל. ההורים שלי קיבלו את העלייה יותר קשה ממני מבחינת השפה והעבודה וכישורים חדשים. ההתאקלמות של ההורים הייתה הרבה יותר קשה מאשר לנו לילדים.

תוכל לספר לי על החיים שלך קצת בארץ מאז העלייה?

סיימתי כיתה י"ב עם בגרות מלאה, 4 יחידות אנגלית, 4 מתמטיקה ומגמת מדעי המחשב והיום אני כבר אחרי תואר ראשון במשפטים ונמצא בהתמחות והחלום הציוני זה באמת מה שגדלנו עליו וזה מה שהניע אותי לאורך כל הדרך. שירתתי בסיירת מכובדת בצבא ביחידת מגלן. כן הייתי רוצה לטוס לבקר באתיופיה כדי להכיר את השורשים ומאיפה שבאתי. הייתי רוצה שכל הקהילה תעלה לארץ.

מה אתה הכי אוהב בארץ?

הדבר שאני הכי אוהב בארץ זה טיולים. וואוו אני מת על הצפון. אני אוהב את הארץ ומרגיש

ציוני.